

Dan Orghici

Mă numesc Gheorghe Constantin Orghici. Nume destul de lung pentru un om ce măsoară doar 1,65 m. (În copilărie cineva s-a gândit să-l scurteze, așa că toți din jurul meu au început să mă strige: Dan. Concluzia este firească. Dacă mă întrebați, vă răspund sigur că mă numesc Dan Orghici).

Născut în Orăștie (un oraș, așa cum zicea cineva “100% provincial”, orașul Paliei, al lui Vlaicu, iar acum orașul meu, al nostru, al tuturor celor ce locuim într-însul, mâine – orașul celor ce vor veni), pe o stradă cu nume ce amintește de pionieratul aviației: Aurel Vlaicu, la numărul 1. Venit-am pe lume în anul 1965 în luna lui august.

Scriu de multă vreme, dar cel mai fidel cititor al meu a fost focul; am ars tot ce am scris, până anul trecut (2005). Atunci, o prietenă m-a încurajat nu numai să rescriu, dar și să public. De aici, colaborarea cu revista “Visul” din Orăștie și mai apoi, strângând ce scrisesem (fiind și monden), am publicat o carte pe numele ei “Vise (ne)însemnate”, sub același nume, Dan Orghici, apărută la editura EMMA din localitate.

Să nu fiu înțeles greșit, nu scriu doar pentru a-mi ocupa timpul sau pentru beneficii materiale, dimpotrivă, scriu pentru că am ceva de spus. Din punct de vedere material, nu știu câți câștigă doar din cultură. Scriu pentru că așa simt. Sunt un suflet ce vrea să zboare, îmi plac zilele cu soare. Îmi trăiesc viața cum pot, aș scrie, dar burta nu vrea să se sature cu literatură. Sunt pragmatic dar totodată sunt și un visător. Iubesc frumosul, admir ce este de admirat, dar nu mă închin decât în fața lui Dumnezeu.

Când tăcere se aude, în liniștea din interior, nu îmi place să o sparg cu ciocanul.

Nu trec pe roșu la semafor, nu trag în pianistul ce nu-și interpretează opera, nu mor din cauza mucegaiului, ascult ce altul spune.

N.E.: Dan Orghici este jurnalist, redactor al revistei „Repere culturale” și al ziarului „Expresul de Orăștie”.